Dosarul nr.25r-38/2026 (PIGD: 2-25157478-03-25r-07042026)
Judecătoria Edineț, sediul Ocnița, judecător Natalia Vameș

D e c i z i e

28 iulie 2026 mun.Bălți

Colegiul Civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţă:
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecători Mariana Sajin, Alina Țihonschi

Examinând, fără participarea părţilor, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 17 martie 2026, la cererea Serviciului Fiscal de Stat către executorul judecătoresc Adrian Barbuța, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ilie Bairac, cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc, privind refuzul de a intenta procedura de executare,-

c o n s t a t ă :

Poziţia instanţei de fond:

1. La data de 10 noiembrie 2025 Serviciul Fiscal de Stat s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva debitorului Adrian Barbuța, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ilie Bairac, privind contestarea actelor executorului judecătoresc.
2. În motivarea cererii creditorul Serviciul Fiscal de Stat a invocat că, la data de 05.11.2025, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat Încheierile executorului judecătoresc Ilie Bairac nr.086s-1689/2025 şi nr.086s-1690/2025 din 29.10.2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare în privința debitorului executorul judecătoresc Adrian Barbuța (IDNO 31612728) privind încasarea restanței înregistrate față de Bugetul public național în baza Hotărârii seria AH nr.0043091, care la situația din 15.04.2022 alcătuia suma de 345.164,85 lei şi în baza Hotărârii nr.H/24/6/95 la situația din 30.07.2024 alcătuia suma de 518.018,99 lei.
3. Drept temei de refuz de intentare a procedurii de executare, executorul judecătoresc Ilie Bairac invocă faptul că documentele executorii - Hotărârile seria AH nr.0043091 din 15.04.2022 şi nr.H/24/6/95 din 30.07.2024 nu sunt de competența sa, precum şi abținerea de la executare în contextul relațiilor colegiale şi de rudenie.
4. Serviciul Fiscal de Stat îşi exprimă dezacordul față de Încheierile executorului judecătoresc Ilie Bairac nr.086s-1689/2025 şi nr.086s-1690/2025 din 29.10.2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare, ca fiind neîntemeiate şi pasibile anulării, din următoarele considerente.
5. Serviciul Fiscal de Stat, a remis spre executare executorului judecătoresc Ilie Bairac, Hotărârile seria AH nr.0043091 din 15.04.2022 şi nr.H/24/6/95 din

30.07.2024 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art.196 alin.(5) din Codul fiscal, prin care s-a hotărât:

- A executa silit obligaţia fiscală înregistrată de către contribuabilul executorul judecătoresc Barbuta Adrian în baza Hotărârii seria AH nr.0043091 din 15.04.2022 a sumei de 345.164,85 lei şi în baza Hotărârii nr.H/24/6/95 din 30.07.2024 a sumei de 518.018,99 lei;
- Asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcţiei Generale Recuperare Creanţe:
- Încasarea silită a restanţelor menţionate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent;
- Prezenta Hotărâre intră în vigoare din data semnării şi se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătoreşti, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

6. Serviciul Fiscal de Stat consideră că, executorul judecătoresc eronat a interpretat Hotărârile seria AH nr.0043091 din 15.04.2022 şi nr.H/24/6/95 din 30.07.2024, or, la caz, observăm că prin Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului expres este menţionat că „încasarea silită a restanţelor menţionate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent".

7. Totodată, menţionează asupra faptului că conform pct.1 vizat în Hotărârile nr. seria AH nr.0043091 din 15.04.2022 şi nr.H/24/6/95 din 30.07.2024, urmează a executa silit obligaţia fiscală a contribuabilului or, art.10 alin.(1) din Codul de executare expres menţionează, că executare silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile, conchide că noţiunea, a executa silit prezumă încasarea silită, din contul contribuabilului în beneficiul creditorului, astfel documentele executorii menţionate supra cuprind formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

8. La caz, notează că, formularul de hotărâre cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul SFS nr.195 din 26.04.2024 (Ordinul cu privire la modificarea Ordinului IFPS nr.143/2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscale) despre aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscale în format electronic, fiind publicat în Monitorul Oficial nr.196 (9136) din 04.05.2024 şi conform căruia în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc, totodată fiind menţionate datele ce urmează să conţină documentul executoriu în format electronic.

9. Mai mult ca atât, menţionează că, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative. În asemenea situaţie, refuzul executorului judecătoresc privind executarea silită documentului executoriu generează încălcarea principiilor de drept, a scopului şi sarcinii de bază a procedurii de executare, or, potrivit art. 1 din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

10. Potrivit art.132 din Codul fiscal, sarcina de bază a Serviciului Fiscal de Stat constă în asigurarea administrării fiscale, prin crearea de condiţii contribuabililor pentru conformare la respectarea legislaţiei, aplicarea uniformă a politicii şi reglementărilor în domeniul fiscal.

11. Potrivit art.133 alin.(2) pct.7) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat aplică, de sine stătător sau prin entităţile abilitate, modalităţile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale şi a altor plăţi la bugetul public naţional potrivit legii.

12. Conform art.200 alin.(1) din Codul fiscal, în temeiul hotărârii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligaţiei fiscale, sânt pasibile de sechestrare toate bunurile proprietate a contribuabilului, indiferent de locul aflării lor.

13. În sprijinul temeiurilor legale enunţate supra, ţine să menţioneze că relevante speţei sunt şi prevederile art.203 alin.(1) din Codul fiscal, conform cărora, comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de către executorul judecătoresc în conformitate cu prevederile Codului de executare.

14. Totodată, atrage atenţia că potrivit art.200 alin.(7) din Codul fiscal, vor fi sechestrate bunuri numai în valoarea necesară şi suficientă pentru stingerea obligaţiei fiscale, pentru achitarea impozitelor şi taxelor aferente comercializării bunurilor sechestrate, al căror termen de plată este stabilit până la sau la data comercializării, şi pentru recuperarea cheltuielilor de executare silită.

15. Prin urmare, reieşind din prevederile legale stabilite de art.200 din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în imposibilitate (în cazul existenţei bunurilor imobile/mobile) de a aplica sechestru asupra bunurilor imobile/mobile, ca drept măsură de asigurare a executării silite a obligaţiei fiscale, or valoarea bunurilor acestuia este mult mai mare decât suma datoriei.

16. Mai mult decât atât, atrage atenţia că potrivit art.197 alin.(1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat şi în vederea încasării mijloacelor băneşti de pe conturile speciale ale executorilor judecătoreşti.

17. Prin urmare, de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse şi epuizate toate măsurile de asigurare şi executare silită a executării documentelor executorii vizate.

18. În acest sens, măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în

scopul executării documentelor executorii sunt mai vaste şi eficiente de a exceda competenţa Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiţia în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanţei.

19. Reieşind din considerentele menţionate supra, privind executarea silită a obligaţiei fiscale în baza documentului executoriu, va garanta atât buna derulare a administrării fiscale, cât şi conlucrarea eficientă între autorităţile publice cu scopul de a asigura interesele financiare ale statului.

20. În partea ce ţine de documentul executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat, menţionează că prin executare silită se subînţelege orice acţiune, inclusiv încasarea de mijloace financiare, efectuată de către executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, pentru buna derulare şi soldarea cu succes a procedurii de executare.

21. În acest sens, posibilitatea de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competenţa de urmărire şi a salariului, pensiei şi a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

22. În concluzie, reţine că hotărârile emise de Serviciul fiscal de Stat, privind executarea silită a obligaţiei fiscale sunt documente cu valoarea şi statutul unui document executoriu. Or, actele numite, în temeiul art.196 alin.(5) din Codul fiscal coroborat cu art.11 din Codul de executare, sunt documente investite cu forţă şi valoare executorie şi ţine de obligaţia, competenţa şi discreţia organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege.

23. La capitolul numit reţine, că potrivit dispoziţiilor art.11 lit.p) din Codul de executare, sânt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul Cod actele emise de Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor, iar potrivit dispoziţiilor art.196 alin.(5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.lit.b), c) şi d) din Codul fiscal se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

24. Corespunzător, hotărârea Serviciului Fiscal de Stat, având puterea unui document executoriu perfect valabil, a fost remis pentru a fi pus în executare silită către executorul judecătoresc competent, ultimul urmând să asigurare executarea acestuia conform regulilor şi reglementărilor Codului de executare.

25. Prin urmare, executorul judecătoresc urma să primească şi să intenteze procedura de executare a acestui act investit cu caracter şi putere executorie, or, art.2 alin.(4) din Legea nr.113 din 17.06.2010 interzice executorilor judecătoreşti refuzul în executarea unui document executoriu dat în competenţa sa.

26. La fel, sunt relevante situaţiei şi dispoziţiile art.61 alin.(1) lit.a) din Codul de executare, potrivit cărora executorul judecătoresc refuză în intentarea

procedurii de executare numai în cazul când nu este competent de a executa documentul executoriu. Însă, în situaţia în care i-a fost prezentat spre executare un document executoriu valabil, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea lui şi intentarea procedurii de executare din simplu motiv, că legislaţia prevede şi permite mai multe modalităţi de executare silită a acestuia, de către mai mulţi subiecţi. Din contra, în asemenea situaţii Legea permite şi chiar încurajează executarea documentului executoriu în paralel de mai mulţi subiecţi, potrivit şi în limitele competenţelor atribuite de Lege. Acordarea şi atribuirea competenţelor mai multor subiecţi în vederea executării silite a unui document executoriu nu exclude executarea paralelă şi concomitentă de către aceşti subiecţi a respectivului document. Mai mult, executorul judecătoresc a refuzat în primirea documentului executoriu pe motiv că nu ar fi competent să-l execute, motivând că executarea acestuia este de competenţa Serviciului Fiscal de Stat. Această motivare şi abordare, vine însă în contradicţie cu cadrul legal aplicabil, deoarece, după cum s-a indicat anterior, hotărârea organului fiscal are putere de document executoriu şi, corespunzător, este de competenţa executorului judecătoresc de a executa astfel de documente.

27. În acelaşi context accentuază şi faptul, că nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acţiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal.

28. Normele legale numite, lasă la discreţia organului fiscal de a alege modalitatea de executare: cu forţe proprii, prin intermediul executorului judecătoresc sau în proceduri paralele şi acţiuni comune, în acest sens urmează a fi reiterat, că normele de drept material anterior enunţate şi, anume, art. 2 alin. (4) coroborat cu art.8 lit.b) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti şi art.61 alin.(1) din Codul de executare, indică clar, concret şi cert situaţiile când executorul judecătoresc va refuza în intentarea procedurii de executare, aceste condiţii fiind exhaustive, iar potrivit art.196 alin.(5) Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept, dar nu are obligaţia, să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Respectiv, este cert faptul că ţine de competenţa şi discreţia organului fiscal de a alege metoda de executare, fiind urmărit scopul executării eficiente, efective şi în termeni cât mai restrânşi a obligaţiilor fiscale.

29. Reieşind din dispoziţiile legale enunţate supra, raportate la circumstanţele cauzei, consideră nemotivată şi ilegală încheierea executorului judecătoresc privind refuzul intentării procedurii de executare drept una care încalcă drepturile creditorului.

30. În drept, sunt invocate prevederile art.art.10 alin.(1), art.11 lit.p), art.22 alin.(2), art.30 alin.(1), art.43 alin.(2), art.60, art.61 alin.(1)-(4), art.74, art.161-163 Codul de executare; art.132, art.133 alin.(2) pct.7), art.196 alin.(5), art.197 alin.(1), art.200 Codul fiscal şi art.206, art.269 Cod de procedură civilă.

31. Solicită creditorul Serviciul Fiscal de Stat, admiterea integrală a prezentei contestaţii; anularea încheierii executorului judecătoresc Ilie Bairac nr.086s-1689/2025 şi nr.086s-1690/2025 din 29.10.2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare; obligarea executorul judecătoresc de a primi documentul executoriu hotărârile seria AH nr.0043091 din 15.04.2022 şi nr.H/24/6/95 din 30.07.2024 emis de către Serviciul Fiscal de Stat, spre executare silită; examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat cu expedierea copiei încheierii autentificate adoptate pe cazul dat.

32. La 29.10.2025 debitorul Adrian Barbuţa a înregistrat referinţa prin care, indică că, prin încheierile executorului judecătoresc Ilie Bairac nr.086s-1689/2025 şi 086s-1690/2025 absolut legal a fost refuzată intentarea procedurilor executare silită în baza hotărârilor serie AH nr.0043091 din 15.04.2022 şi H/24/6/95 30.07.2024 emise de Serviciul Fiscal de Stat.

33. Relatează că, din textul hotărârii AH nr.0043091, aceasta reflectă restanţa contribuabilului la data de 15.04.2022 în sumă de 345.164,85 lei şi hotărăşte a executa silit suma de 219.759,43 lei. La fel şi hotărârea H/24/6/95 reflectă restanţa contribuabilului la data de 30.07.2024 în sumă de 518.018,99 lei şi hotărăşte a executa silit suma de 172.929,78 lei. Astfel, niciuna dintre hotărâri nu dispune încasarea vreunei sume de la debitor, deci nu poate fi privită ca un document executoriu în sensul art.11 al Codului de executare. În acest sens, hotărârile AH0043091 şi H/24/6/95 sunt doar nişte acte administrative ale Serviciului Fiscal de Stat prin care se declanşează proceduri interne de percepere forţată a sumelor neachitate în termen la bugetul de stat în sensul art.194 - 196 ale Codului fiscal.

34. Susţine că, alegaţiile creditorului că hotărârile indicate reprezintă documente executorii doar pentru faptul că sunt emise pe formular tipizat, iar un altul nu există, nu rezistă criticii, or nu trebuie nimeni să ghicească intenţiile SFS atunci când emite hotărâri. Formularul prevede clar iniţierea executării silite a obligaţiei de către SFS, aplicarea măsurilor de asigurare de către Direcţia Generală Recuperare Creanţe şi posibilitatea transmiterii spre executare silită către executorul judecătoresc în condiţiile Codului de executare, inclusiv şi cele referitoare la termenul de punere în executare. Nu poate fi admisă interpretarea extensivă a unui act administrativ cu efect de constrângere.

35. Solicită, respingerea cererii de contestare a încheierilor executorului judecătoresc Ilie Bairac privind refuzul de a intenta procedura de executare.

36. La fel, a formulat referinţa şi intervenientul accesoriu, executorul judecătoresc Ilie Bairac, în care a indicat că, contestaţia înaintată este lipsită de temei juridic legal din următoarele motive:

37. În cererea de contestare, creditorul SFS, menţionează faptul că, prin Hotărârea nr.H/24/6/95 din 30.07.2024, emisă de Serviciul Fiscal de Stat şi Hotărârea nr.AH 0043091 din 15.04.2022, emisă de Serviciul Fiscal de Stat, prezentată executorului judecătoresc spre executare, s-a dispus încasarea de la debitorul Adrian Barbuţa, c/f: 31612728 la Bugetul Statului suma de 172.929,78 lei

şi suma de 219.759,43 lei, care are valoare de document executoriu în temeiul art.196 alin 5 Cod Fiscal RM, hotărârile în cauză intrând în vigoare din data semnării si se execute imediat.

38. Conform art.11 Cod de executare, sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: p) actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

39. De fapt, prin modificările operate în art.11 prin suplinirea lit.p), nota informativă semnată de Ministerul Justiţiei (care poate fi accesată la *https://www.cna.md/public/files/rapoarte_expertiza/pr.executarelegifebr16.pdf)* legiuitorul explică că modificarea operată constituie o legiferare a practicii actuale, privind încasarea incontestabilă din conturile debitorului a mijloacelor băneşti, în cazurile când mijloacele băneşti ale debitorului sunt urmărite de mai multe organe, procedura de încasare incontestabilă este prevăzută la art.92 alin.(3) Cod de executare al RM care prevede: în toate cazurile când mijloacele băneşti de pe contul debitorului sânt urmărite ori sechestrate de executorul judecătoresc şi de alte organe abilitate prin lege, iar mijloacele băneşti disponibile în cont nu sânt suficiente, instituţia financiară va informa executorul şi va propune, în cel mult 3 zile, organelor respective să se alăture urmăririi în termenul indicat la art.101 din prezentul cod. După ce toate organele informate au comunicat că se alătură urmăririi, dar nu mai târziu de expirarea termenului stabilit pentru alăturare, executorul judecătoresc emite ordinele incaso respective potrivit sumelor indicate în documentele executorii a căror alăturare la executare a fost solicitată, iar după executarea ordinului incaso, va distribui sumele în condiţiile codului de executare.

40. Relatează că, potrivit art.195 Cod fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare, iar, articolul 196 alin.3 Cod fiscal prevede că, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii prevăzute la art.161 alin.(6), dosarul contribuabilului privind acţiunile de executare silită întreprinse faţă de acesta se va transmite subdiviziunii responsabile a Serviciului Fiscal de Stat în modul stabilit de Serviciul Fiscal de Stat. (5) Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

41. Astfel, prin prisma legislaţiei fiscale, citată supra, executare silită a obligaţiei fiscale - este acţiunea întreprinsă de organul fiscal pentru perceperea forţată a restanţei - suma pe care contribuabilul era obligat să o plătească la buget, dar pe care nu a plătit-o în termen. În situaţia în care debitorul obligaţiilor fiscale nu îşi execută obligaţiile fiscale ajunse la scadenţă, creditorul fiscal recurge la executarea silită a creanţelor fiscale în mod direct.

42. În concluzia celor relatate supra, prin prisma legislaţiei fiscale corespunzătoare, executorul judecătoresc, consideră că, Serviciul Fiscal de Stat

greşit a expediat pentru executare silită în adresa executorului judecătoresc, Hotărârea nr.H/24/6/95 din 30.07.2024, emisă de Serviciul Fiscal de Stat şi Hotărârea nr.AH 0043091 din 15.04.2022, emisă de Serviciul Fiscal de Stat, privind restanţele contribuabilului Adrian Barbuţa, privind executarea silită a obligaţiei fiscale, deoarece acesta nu este document executoriu care cade sub incidenţa art.11 Cod de executare, mai mult, n-a probat faptul că s-a făcut uz de prevederile art.194 Cod fiscal al RM şi în privinţa debitorului au fost aplicate modalităţile de executare silită a obligaţiei fiscale.

43. Solicită intervenientul respingerea cererii de contestare a actelor executorului judecătoresc.

44. Prin încheierea Judecătoriei Edineţ, sediul Ocniţa din 17 martie 2026 s-a respins ca neîntemeiată cererea formulată de Serviciul Fiscal de Stat către executorul judecătoresc Adrian Barbuţa, intervenient accesoriu, executorul judecătoresc Ilie Bairac, cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc nr.086s-1689/2025 şi nr.086s-1690/2025 din 29.10.2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare.

Solicitarea recurentului:

45. Fiind în dezacord cu încheierea Judecătoriei Edineţ, sediul Ocniţa din 17 martie 2026 Serviciul Fiscal de Stat a înregistrat la data de 23 martie 2026, cererea de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanţei de fond şi pronunţarea unei noi soluţii prin care a anula încheierile executorul judecătoresc Ilie Bairac cu nr.086s-1689/2025 şi nr.086s-1690/2025 din 29.10.2025 privind refuzul de a intenta procedura de executare şi obligarea executorului judecătoresc de a primi documentele executorii emise de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită.

Argumentele recurentului:

46. În motivarea recursului, recurentul a invocat aceleaşi temeiuri de fapt şi de drept expuse în cerere de contestare. Suplimentar s-a indicat că, instanţa de fond la examinarea cauzei nu a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor administrate pe dosar, totodată, acordând prioritate probelor prezentate de executorul judecătoresc, ignorând probele prezentate de Serviciul Fiscal de Stat, nici nu a efectuat o coroborare dintre circumstanţele de fapt şi cele de drept, care a generat emiterea unei soluţii absolut nefondate.

47. Accentuează faptul că, nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acţiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal.

48. Mai indică că, normele legale lasă la discreţia organului fiscal de a alege modalitatea de executare: cu forţe proprii, prin intermediul executorului judecătoresc sau în proceduri paralele şi acţiuni comune, în acest sens reiterează că, normele de drept material anterior enunţate şi, anume, art.2 alin.(4) coroborat cu

art.8 lit.b) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti şi art.61 alin.(1) Cod de executare, indică clar, concret şi cert situaţiile când executorul judecătoresc va refuza în intentarea procedurii de executare, aceste condiţii fiind exhaustive, iar potrivit art.196 alin.(5) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept, dar nu are obligaţia, să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Respectiv, este cert faptul că ţine de competenţa şi discreţia organului fiscal de a alege metoda de executare, fiind urmărit scopul executării eficiente, efective şi în termeni cât mai restrânşi a obligaţiilor fiscale.

49. Recurentul afirmă că, în susţinerea deciziei sale, instanţa de judecată citează o multitudine de norme reglementate de Codul de executare şi Codul fiscal, însă omite a se expune pe marginea prevederilor art.197 alin.(1) din Codul fiscal, prin care este expres prevăzut că Serviciul Fiscal de Stat este în drept să înainteze ordine incaso, care au valoare de documente executorii, la conturile bancare şi/sau de plăţi (cu excepţia contului de împrumut, a conturilor bancare şi/sau de plăţi deschise conform prevederilor acordurilor de împrumut încheiate între Republica Moldova şi donatorii externi a contului provizoriu (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social), precum şi a conturilor persoanelor fizice care nu sînt subiecţi ai activităţii de întreprinzător (în cazul executorilor judecătoreşti – numai conturile speciale), conturile de acumulare deschise conform legislaţiei insolvabilităţii) ale contribuabilului dacă acesta dispune de ele şi dacă Serviciul Fiscal de Stat le cunoaşte.

50. În acest sens, indică că potrivit Ordinului nr.44 din 18.04.2006 cu privire la aprobarea modificărilor şi completărilor la Normele metodologice privind executarea de casă a mijloacelor bugetului public naţional prin Trezoreria de Stat a Ministerului Finanţelor, ordin incaso se defineşte drept act emis de către persoana abilitată prin lege cu acest drept pentru perceperea în mod incontestabil a mijloacelor băneşti din conturile bancare ale contribuabilului/debitorului de către bancă, cu excepţia perceperii în mod incontestabil a mijloacelor băneşti din conturile bancare ale Trezoreriei de Stat.

51. Respectiv, de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse şi epuizate toate măsurile de asigurare şi executare silită a executării documentului executoriu vizat.

52. Iar măsurile ulterioare de executare silită, urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării documentului executoriu sunt mai vaste şi eficiente de a exceda competenţa Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiţia în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanţei.

53. Posibilităţile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competenţa de urmărire şi a salariului, pensiei şi a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

54. Relevă că nu poate fi reţinut argumentul instanţei de fond precum că executorul judecătoresc în temei legal a refuzat primirea documentelor executorii înaintate spre executare silită pe motiv că acestea nu sunt de competenţa sa, în condiţiile în care de către Serviciul Fiscal de Stat au fost respectate şi aplicate toate măsurile de asigurare şi executare silită.

55. Remarcă că, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat, care urmează să manifeste implicare maximă pentru executarea silită a documentelor executorii cu care a fost sesizat.

56. Menţionează recurentul, ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de către executorul judecătoresc Ilie Bairac aferent refuzului de a intenta procedura de executare, pe motivul expirării termenului de prezentare a documentului executoriu spre executare, care nu cad sub incidenţa documentului executoriu emis de către Serviciul Fiscal de Stat Hotărârea seria AH nr. 0043091 din 15.04.2022, dat fiind faptul că obligaţia fiscală a contribuabilului executorul judecătoresc Adrian Barbuţa în mărime de 345.164,85 lei a fost determinată la data de 15.04.2022, respectiv Serviciul Fiscal de Stat a respectat termenul de prescripţie.

57. Astfel, reieşind din normele invocate, executorul judecătoresc eronat a invocat prevederile art. 16 alin.(1) din Codul de executare, dat fiind faptul că Hotărârea seria AH nr. 0043091 din 15.04.2022 ţine de executarea silită a obligaţiei fiscale, pentru care termenul de prezentare spre executare este de 6 ani.

58. În partea ce ţine de temeiul invocat de către executorul judecătoresc Ilie Bairac, că urmează să abţină de la executarea documentelor executorii în contextual că se află în relaţii colegiale mai mult ca atît, fiind înrudiţi prin relaţii de cumetri urmează a fi apreciat critic. Or, potrivit art. 34 din Codul de executare, executorul judecătoresc poate fi recuzat dacă se află cu debitorul sau cu soţul/soţia acestuia în raporturi de rudenie de până la gradul al treilea inclusiv sau de afinitate de până la gradul al doilea inclusiv.

59. Consideră că, relaţia de cumetrie este una spirituală şi socială, nu biologică şi nici prin căsătorie, astfel că nu generează grade de rudenie şi nu are efecte juridice în sensul legii. Prin urmare, cumătrii nu sunt consideraţi rude conform legislaţiei Republicii Moldova, or executarea silită între cumetri nu diferă de o executare silită obişnuită între alte persoane.

60. Menţionează astfel că, instanţa de fond a abordat norma legală în mod subiectiv, făcând trimitere doar la prevederile legale plauzibile opiniei sale, trecând cu vederea norma legală de drept care este în contradictoriu cu poziţia formulată, deşi creditorul a argumentat prin contestaţia depusă oportunitatea şi justificarea aplicării acesteia.

61. Reţine că instanţa de fond a examinat cauza sub aspect restrâns, concluziile fiind formulate contrar normei materiale de drept, prin interpretarea eronată a acesteia în ansamblul şi interconexiunea sa. Or, dispoziţiile Codului fiscal nu contrazic Codului de executare dar se aplică simultan, completându-se reciproc şi urmând a fi aplicate în corelaţie.

62. În contextul celor enunţate, consideră că argumentul instanţei de fond, care a stat la baza respingerii contestaţiei Serviciului Fiscal de Stat, şi care se rezumă la concluzia că procedura de executare silită a obligaţiei fiscale poate fi declanşată direct de organul fiscal, fără intervenţia executorului judecătoresc, este eronată, or, reiterează că, legea nu interzice ca procedura de executare să fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acţiunile concomitente ale Serviciului Fiscal de Stat şi executorului judecătoresc, ba mai mult, încurajează această conlucrare, în aşa mod încât să conducă la stingerea cât mai operativă a restanţei.

63. Consideră ca fiind relevante şi prevederile art.203 alin.(1) Cod fiscal conform căreia, comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de către executorul judecătoresc în conformitate cu prevederile Codului de executare. Norma legală enunţată relevă că în materie de executare silită, prevederile Codului fiscal urmează a fi aplicate de către executorul judecătoresc în corelaţie cu prevederile Codului de executare, or atribuţiile şi competenţa executorului judecătoresc în acest sens sunt expres reglementate atât de Codul de executare, cât şi de Codul fiscal, iar într-un final, chiar şi în situaţia întreprinderii măsurilor în vederea executării documentului executoriu de către organul fiscal, comercializarea bunurilor sechestrate oricum va fi efectuată de executorul judecătoresc.

64. În continuare accentuează că, hotărârile emise de Serviciul Fiscal de Stat, privind executarea silită a obligaţiei fiscale sunt documente cu valoarea şi statutul unui document executoriu. Or, actele numite, în temeiul art.196 alin.(5) Cod fiscal coroborat cu art.11 Cod de executare, sunt documente investite cu forţă şi valoare executorie şi ţine de obligaţia, competenţa şi discreţia organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege.

65. Recurentul consideră că, executorul judecătoresc neîntemeiat a refuzat primirea spre executare a documentului executoriu, fapt prin care a neglijat atribuţiile în materie de executare cu care a fost investit în condiţiile legii, iar instanţa de fond eronat a calificat actul acestuia de refuz de intentare a procedurii de executare drept unul legal.

66. Subliniază faptul că, nu poate fi reţinut temeiul refuzului executorului judecătoresc precum că, Hotărîrea privind executarea silită a obligaţiei fiscale nr.H/24/6/95 din 30.07.2024 nu este întocmită în conformitate cu prevederile art.14 din Codul de executare, or, Serviciul Fiscal de Stat a prezentat documentul executoriu cu respectarea exigenţelor stabilite în lege, în formă electronică, căruia i-a fost aplicată semnătura electronică care are aceeaşi valoare juridică ca şi semnătura olografă, iar în cazul în care se cere ca documentul pe suport de hîrtie să fie autentificat cu ştampilă, documentul electronic se consideră a fi corespunzător cerinţei respective.

67. Prin urmare, argumentul instanţei de fond precum că, documentul executoriu nr.H/24/6/95 din 30.07.2024 nu este întocmit în conformitate cu prevederile art.14 din Codul de executare, este unul declarativ, fiind lipsit de esenţă.

68. În lumina celor expuse în prezenta cerere de recurs, considerăm că hotărârea instanţei de fond este afectată de erori esenţiale atât sub aspectul aplicării normelor de drept material, cât şi sub aspectul respectării normelor de drept procesual. Instanţa de fond a interpretat şi aplicat în mod greşit dispoziţiile legale incidente cauzei, ceea ce a condus la pronunţarea unei soluţii nelegale şi netemeinice. În mod special, s-a omis analiza completă şi obiectivă a probelor administrate, fiind ignorate aspecte relevante care ar fi putut conduce la o altă concluzie în fapt şi în drept.

69. Totodată, instanţa de fond nu a respectat principiile fundamentale ale procesului echitabil,
consacrate atât de Codul de procedură civilă, cât şi de jurisprudenţa constantă a Curţii Constituţionale şi a Curţii Europene a Drepturilor Omului.

70. Reieşind din prevederile legale aplicabile şi raportate la conţinutul Încheierii nr.25-44/2026 din 17.03.2026, emisă de judecătorul Judecătoriei Edineţ (sediul Ocniţa) Natalia Vameş, se atestă că încheierea a fost emisă neîntemeiat şi contrar prevederilor legale citate.

71. Mai mult decât atât, instanţa de fond s-a pronunţat exclusiv asupra prevederile art.14 din Codul de executare, omiţând să examineze legalitatea încheierilor nr. 086s-1689/2025 şi nr. 086s-1690/2025 din 29.10.2025, prin care s-a invocat lipsa de competenţă asupra documentelor executorii, precum şi abţinerea de la executare în contextul relaţiilor colegiale şi de rudenie, fapt ce se consideră inadmisibil, or, potrivit art.240 alin.(3) din Codul de procedură civilă.

Termenul de declarare a recursului:

72. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

73. Instanţa de recurs constată că, Încheierea Judecătoriei Edineţ (sediul Ocniţa) a fost pronunţat la 17 martie 2026, la aceiaşi dată fiind comunicată participanţilor la proces prin intermediul adresei electronice, iar recursul a fost declarat la 23 martie 2026, prin urmare cu respectarea termenului legal.

74. Astfel, instanţa conchide, că recursul formulat de Serviciul Fiscal de Stat la 23 martie 2026, este declarat în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de recurs:

75. Analizînd legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil conchide, că recursul urmează a fi respins, iar încheierea instanţei de fond menţinută, reieşind din considerentele ce succed.

76. Conform art.424 alin.(1) din Codul de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

77. În condiţiile art.426 alin.(2) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

78. În conformitate cu art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

79. Actele cauzei atestă, că în procedura executorului judecătoresc Ilie Bairac a parvenit hotărârea seria AH nr. 0043091 din 15 aprilie 2022 şi Hotărîrea nr. H/24/6/95 din 30 iulie 2024, emisă de DGRC a Serviciului Fiscal de Stat privind încasarea obligaţiei fiscale de la contribuabilul executorul judecătoresc Adrian Barbuţa în mărime de 219.759,43 lei şi 172.929,78 lei.

80. Executorul judecătoresc Ilie Bairac prin încheierile nr.086s-1690/2025 şi 086s-1689/2025 din 29.10.2025 a refuzat de a intenta procedura de executare a hotărârii seria AH nr. 0043091 din 15 aprilie 2022 şi Hotărârii nr. H/24/6/95 din 30 iulie 2024, emisă de DGRC a Serviciului Fiscal de Stat.

81. Astfel, potrivit încheierilor menţionate, pentru a refuza primirea spre executare silită a documentului executoriu, executorul judecătoresc a constatat că seria AH nr. 0043091 din 15 aprilie 2022 şi Hotărârii nr. H/24/6/95 din 30 iulie 2024, emisă de DGRC a Serviciului Fiscal de Stat cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale, nu sunt acte prin care Serviciul Fiscal de Stat dispune încasarea unei sume, dar este o hotărâre cu valoare de document executoriu a Serviciului Fiscal de Stat, iar executarea silită a obligaţiilor fiscale la buget nu este de competenţa materială a executorului judecătoresc în conformitate cu art.61 alin.(1) lit.c) Cod de executare şi totodată a reiterat abţinerea de la executare în contextul relaţiilor colegiale şi de rudenie a executorului judecătoresc.

82. Colegiul reiterează, că prin hotărârile înaintate executorului judecătoresc pentru executare silită, Serviciul Fiscal de Stat, de facto a constatat existenţa restanţei la bugetul de stat, hotărând, declanşarea executării silite a obligaţiei fiscal.

83. Respectiv, aceste hotărâri nu reprezintă documente executorii în sensul art.11 lit.p) din Codul de executare, iar executarea acestora nu ţine de competenţa executorului judecătoresc, or, potrivit art.129 pct.14) din Codul fiscal, executare silită a obligaţiei fiscale este definită ca acţiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţei.

84. În conformitate cu art.132^4 pct.8) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat îndeplineşte următoarele funcţii: executarea silită a restanţelor şi altor plăţi neachitate în termen la bugetul public national.

85. Conform art.170 din Codul fiscal, stingerea obligaţiei fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripţie, scădere, compensare sau executare silită.

86. Conform art.177 din Codul fiscal, stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscal.

87. În conformitate cu art.195 alin.(1) Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.

88. Conform art.196 alin.(5) din Codul, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale.

89. Modalităţile de executare silită a obligaţiei fiscal sunt prevăzute la art.194 alin.(1) Cod fiscal, care stabileşte că executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare şi/sau conturile de plăţi ale contribuabilului, cu excepţia celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit.a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit. a), b) şi c). (2) Urmărirea bunurilor se face prin sechestrare, comercializare şi ridicare. (3) În cazul în care, după ce s-au aplicat modalităţile de executare silită, obligaţia fiscală a contribuabilului care desfăşoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să iniţieze aplicarea modalităţilor de depăşire a insolvabilităţii în conformitate cu legislaţia. Obligaţia fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activităţii de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de prezentul cod.

90. Iar, conform art.196 alin.(5) Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu din data emiterii hotărârii privind executarea silită a obligaţiei fiscale.

91. Totodată, conform art.177 Cod fiscal, stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse, în limitele competenţei, de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscală.

92. Aplicând prevederile legale menţionate supra situaţiei cu privire la refuzul executorului judecătoresc în primirea spre executare a documentului executoriu, Colegiul subliniază că, urmărirea bunurilor se face prin sechestrare, comercializare şi ridicare. În cazul în care, după ce s-au aplicat modalităţile de executare silită, obligaţia fiscală a contribuabilului care desfăşoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să iniţieze aplicarea modalităţilor de depăşire a insolvabilităţii în conformitate cu legislaţia.

93. Obligaţia fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activităţii de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de prezentul cod, prin urmare, Serviciul Fiscal de Stat dispune de pârghii legale întru executarea silită a obligaţiei fiscale, antrenarea executorului judecătoresc, nefiind necesară şi nici justificată.

94. De altfel, modalităţile de executare silită a obligaţiei fiscale, prevăzute de Codul fiscal, sunt similare modalităţilor de executare silită ale documentelor executorii prevăzute de Codul de executare. Specific raporturilor juridice din domeniul fiscal este faptul că executarea silită fiscală este pornită şi se desfăşoară de către Serviciul Fiscal de Stat, fără încuviinţarea altor organe de stat.

95. Respectiv, Hotărârea seria AH nr. 0043091 din 15 aprilie 2022 şi Hotărârii nr. H/24/6/95 din 30 iulie 2024, emisă de DGRC a Serviciului Fiscal de Stat reprezintă actul, în temeiul căruia urmează a fi executată silit obligaţia fiscală a contribuabilului Adrian Barbuţa în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) Cod fiscal.

96. Astfel, în măsura în care art.195 Cod fiscal stabileşte expres, că executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare, acţiuni pentru perceperea forţată a restanţei contribuabilului Adrian Barbuţa urmează a fi întreprinse anume de Serviciul Fiscal de Stat.

97. Colegiul respinge ca neîntemeiată poziţia recurentului precum că, Hotărârea seria AH nr. 0043091 din 15 aprilie 2022 şi Hotărârii nr. H/24/6/95 din 30 iulie 2024, emisă de DGRC a Serviciului Fiscal de Stat cade sub incidenţa art.11 lit.p) Cod de executare şi anume, act emis de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

98. Or, după cum a fost reţinut supra, conform art.196 Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale prevăzute la art.194 alin.(1) Cod fiscal. În temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu se face executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) Cod fiscal, adică: b) ridicarea de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv, în valută străină; c) urmărirea bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit.a) şi b); d) urmărirea datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit.a), b) şi c).

99. În acelaşi timp, potrivit art.92 alin.(3) Cod de executare, în toate cazurile când mijloacele băneşti de pe contul debitorului sânt urmărite ori sechestrate de executorul judecătoresc şi de alte organe abilitate prin lege, iar mijloacele băneşti disponibile în cont nu sânt suficiente, instituţia financiară va informa executorul judecătoresc despre existenţa unor alte sechestre şi despre organul care le-a aplicat. În acest caz, executorul judecătoresc va propune, în cel mult 3 zile, organelor respective să se alăture urmăririi în termenul indicat la art.101 alin.(1) din prezentul cod. După ce toate organele informate au comunicat că se alătură

urmăririi, dar nu mai târziu de expirarea termenului stabilit pentru alăturare, executorul judecătoresc emite ordinele incaso respective potrivit sumelor indicate în documentele executorii a căror alăturare la executare a fost solicitată, iar după executarea ordinului incaso, va distribui sumele în condiţiile prezentului cod. Dacă alăturarea la urmărire nu are loc, executorul judecătoresc emite un ordin incaso privind încasarea sumei indicate în documentul executoriu aflat în procedura sa, executarea lui fiind obligatorie pentru instituţia financiară, indiferent de existenţa unor alte grevări la contul debitorului.

100. Prin urmare, art.11 lit.p) Cod de executare, urmează a fi interpretat în sensul în care, executorul judecătoresc execută actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor ca modalitate de executare silită a obligaţiei fiscale, în urma alăturării ultimului la executarea silită efectuată de executorul judecătoresc.

101. În susţinerea acestei interpretări, Colegiul civil reţine avizul consultativ al Curţii Supreme de Justiţie privind modul de punere în aplicare a art.195 alin.(1) din Codul fiscal, în raport cu prevederile art.11 lit.p) Cod de executare, potrivit căruia hotărârea privind executarea silită a obligaţiei fiscale prin intermediul unui executor judecătoresc este posibilă doar în ipoteza în care Serviciul Fiscal de Stat se alătură la procedura de executare intentată de un executor judecătoresc în privinţa aceluiaşi debitor

102. Cu alte cuvinte, în aviz consultativ, Curtea Supremă de Justiţie a explicat, că actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor se vor executa, în baza normelor stabilite de Codul de executare, în condiţiile când, la o instituţie financiară, de pe conturile bancare ale contribuabilului, urmează a se încasa mijloace băneşti atât în temeiul unui ordin de incaso (pentru a stinge obligaţia fiscală), cât şi în temeiul unui document executoriu de competenţa unui executor judecătoresc, iar sumele disponibile, în aceste conturi, nu sunt suficiente pentru executarea integrală a ordinelor incaso şi a documentelor executorii indicate. Atunci, acestea (ordinul incaso şi documentul executoriu) se remit de către instituţia financiară primului executor judecătoresc emitent, în acord cu art.11 lit.p) din Codul de executare, pentru încasarea şi distribuirea mijloacelor băneşti, în ordinea satisfacerii creanţelor şi conform procedurii stabilite de Codul de executare.

103. În asemenea circumstanţe, la soluţionarea cazului din speţă, instanţa atestă că prin prisma legislaţiei fiscale, executarea silită a obligaţiunilor fiscale este acţiunea întreprinsă direct de către organul fiscal, nefiind necesară intervenţia executorului judecătoresc în acest sens. Totodată, se reţine că la materialele cauzei nu a fost prezentată dovada că executorul judecătoresc Ilie Bairac ar avea intentată o procedură de execuatre în privinţa debitorului Adrian Barbuţa, la care s-ar putea alătura şi Serviciul Fiscal de Stat.

104. Prin urmare, în circumstanţele expuse, Colegiul civil consideră că, prima instanţă justificat şi argumentat s-a pronunţarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susţinere cadrul legal aplicabil speţei, corect a ajuns la

concluzia de a respinge contestaţia formulată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva lui Adrian Barbuţa, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ilie Bairac cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc.

105. Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Edineţ, sediul Ocniţa din 17 martie 2026, fără modificări.

106. În conformitate cu art.427 lit.a) CPC RM, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Edineţ, sediul Ocniţa din 17 martie 2026, la cererea formulată de Serviciul Fiscal de Stat către Adrian Barbuţa, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ilie Bairac cu privire la contestarea încheierii executorului judecătoresc Ilie Bairac nr.086s-1689/2025 şi nr.086s-1690/2025 din 29.10.2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele colegiului, judecător Stanislav Grosu

Judecători Alina Ţihonschi

Mariana Sajin